

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou v právní věci

žalobce:

bytem A black square redacting the address of the plaintiff.

zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, Praha 8 – Dolní Chabry

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 5. 2018, č. j. OD 411/18-3/67.1/18100/Rg

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 3. 5. 2018, č. j. OD 411/18-3/67.1/18100/Rg, se zrušuje pro vady řízení a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč, k rukám jeho právního zástupce Mgr. Václava Voříška, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou, odboru správního (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 14. 3. 2018, sp. zn. 1970/2017/SPR/OPŘ/1018-DPŘ/Tá, č. j. 23916/2018. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb.,
o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl z nedbalosti dopustit tím, že dne [redacted] v [redacted] hodin v Jablonci nad Nisou ulicí XX ve směru do centra města u domu č. p. [redacted] řídil vozidlo [redacted] a v úseku, kde je stanovena nejvyšší povolená rychlost 50 km/h, jel rychlostí 64 km/h (při zohlednění možné odchylky 61 km/h), tedy jako řidič překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci a 14 km/h (při zohlednění možné odchylky o 11 km/h), za což mu podle § 35
písm. b), § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a dle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu byla uložena pokuta 1 700 Kč a současně povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1 000 Kč.

II. Žaloba

2. Ve včasné žalobě žalobce namítal, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť se žalovaný nevypořádal s odvolacími námitkami a důkazními návrhy, které zmocněnec žalobce dne 3. 5. 2018, tedy den před vydáním napadeného rozhodnutí, v souladu s výzvou ze dne 6. 4. 2018 zaslal správnímu orgánu I. stupně. Žalovaný v rozporu se skutečností uvedl, že žalobce podal blanketní odvolání, což není pravda, neboť žalobce odvolání o důvody doplnil. Žalobce se na podporu své argumentace odvolal na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 22 A 20/2016-50, a rovněž na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2017, č. j. 8 As 162/2017-34. Svým postupem žalovaný žalobci upřel právo vyjádřit se ve věci do vydání rozhodnutí, žalovaný byl povinen vypořádat se s žalobcovou argumentací obsaženou v doplnění odvolání.
3. Žalobce dále namítal, že správní orgán neodůvodnil závěr o zavinění ve formě vědomé nedbalosti.
4. Rovněž nepřezkoumatelné jsou závěry o výměře sankce, neboť nebyla zohledněna všechna zákonná kritéria. Stranou zůstala zákonná kritéria uvedená v § 37 až 40 zákona o odpovědnosti za přestupky. Žalobce tvrdil, že zde byly polehčující okolnosti, které měly být vzaty v úvahu. Překročen byl také zákaz dvojího přičítání určitých skutečností. Správní orgán se nezabýval tím, zda není na místě mimořádně snížit pokutu podle § 44 zákona o odpovědnosti za přestupky.

5. Žalobce se dále obšírně vyjadřoval k rychlostnímu limitu 50 km/h v daném úseku komunikace, který není typickou obcí, zastavěným územím, úsekem označenými příslušnými značkami. V této souvislosti žalobce zmínil nepřezkoumatelnost rozhodnutí ohledně naplnění materiální stránky přestupku.
6. Výrok prvostupňového rozhodnutí je podle žalobce vadný, neboť neobsahuje koherentní údaje o místu přestupku, rovněž chybí odkaz na ustanovení, podle kterého byla stanovena výše nákladů řízení. Správní orgán neprokázal splnění zákonných podmínek měření rychlosti ve smyslu § 79a zákona o silničním provozu, nebyl naplněn účel měření, žalobce namítal nezákonnost ověřovacího listu, nepřezkoumatelnost závěru o provedení měření v souladu s návodem k obsluze. Žalobce proto navrhoval provedení důkazu návodem k obsluze a znaleckým posudkem.
7. V závěru žaloby vyjádřil nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů žalobce a jeho právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a požadoval naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci. Navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného a prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalobci proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný plně odvolal na napadené rozhodnutí. Setrval na tom, že v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce neuvedl žádné důvody, tyto důvody nedoplnil ani na výzvu správního orgánu I. stupně. Dne 10. 4. 2018 byl žalobce vyzván k doplnění odvolání, na výzvu zaslal „doplnění odvolání“, ve kterém uvedl, že se odvolává proti prvostupňovému rozhodnutí, žádá jeho zrušení a napadá rozhodnutí v plném rozsahu. O odvolání žalovaný rozhodl dne 3. 5. 2018, kdy vypracoval písemné vyhotovení rozhodnutí, toto bylo do datové schránky zástupce žalobce vloženo dne 4. 5. 2018 v 9:14 hodin. Žalobce podal datovou schránkou správnímu orgánu I. stupně další doplnění odvolání, které již bylo zdůvodněno. Toto podání bylo podatelnou správního orgánu I. stupně zpracováno dne 4. 5. 2018 v 7:04 hodin, oprávněné úřední osobě bylo doručeno v průběhu dne 4. 5. 2018, tedy v době, kdy již bylo napadené rozhodnutí žalovaného vloženo do datové schránky zástupce žalobce. Z těchto důvodů zapříčiněných nedodržením stanovených lhůt žalobcem nebyly jeho námitky jako opožděné žalovaným vypořádány. K dalším argumentům žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2017, sp. zn. 6 As 297/2017-34, zdůraznil, že žalobce se po celou dobu řízení neúčastnil řízení, nenamítal, že by byl změřen mimo obec. Žalovaný se dále se vyjádřil k formě součinnosti městské policie s Policií ČR při měření rychlosti a dodal, že správností měření se zabýval v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Navrhoval, aby soud podanou žalobu zamítnul.

IV. Posouzení věci krajským soudem

9. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.

10. Z předloženého spisového materiálu zjistil soud následující rozhodné skutečnosti: Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo zmocněnci žalobce doručeno dne 16. 3. 2018. Dne 3. 4. 2018 se proti němu žalobce prostřednictvím zmocněnce odvolal. Výzvou ze dne 6. 4. 2018, doručenou do datové schránky zmocněnce žalobce dne 10. 4. 2018, byl žalobce vyzván, aby v pětidenní lhůtě odstranil vady odvolání. Žalobce prostřednictvím zmocněně reagoval dne 10. 4. 2018, uvedl pouze, že podává odvolání, trvá na zrušení prvostupňového rozhodnutí, které napadá v plném rozsahu. Přípisem ze dne 19. 4. 2018 byl spisový materiál včetně odvolání a jeho doplnění ze dne 10. 4. 2018 postoupen žalovanému. Ten o odvolání rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím, označeným datem 3. 5. 2018, vypraveným dne 4. 5. 2018. Rozhodnutí bylo doručováno zmocněnci žalobce do datové schránky, dodáno bylo 4. 5. 2018 v 9:14 hodin, doručeno přihlášením oprávněné osoby dne 13. 5. 2018. Z průvodky elektronického podání správního orgánu I. stupně vyplývá, že žalobce odvolání písemně doplnil prostřednictvím svého zmocněnce, doplnění odvolacích důvodů včetně důkazních návrhů bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně na e-podatelnu dne 3. 5. 2018 v 14:30:27 hodin. Podání bylo dle průvodky staženo dne 4. 5. 2018 v 7:00:52 a zpracováno téhož dne v 7:04:36 hodin, kdy byl rovněž ověřen elektronický podpis podání.
11. Předmětem soudního přezkumu jsou správní rozhodnutí vydaná ve věci přestupku. Obvinění ze spáchání přestupku je svou povahou obviněním trestní povahy ve smyslu čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, vyhlášené pod č. 209/1992 Sb., a osobě z přestupku obviněné se zaručují procesní práva obdobná těm, jakých požívá obviněný z trestného činu (srov. např. nález ÚS 788/02, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2006, č. j. 4 As 2/2005-62, publ. ve Sb. NSS č. 847/2006, nebo ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115, publ. ve Sb. NSS č. 1856/2009). Obviněnému z přestupku je ustanovením § 82 zákona o odpovědnosti za přestupky zaručeno právo neobviňovat se, nevypovídat, pasivita obviněného v řízení je legitimně zvolenou procesní strategií. Nicméně po celou dobu přestupkového řízení, tj. až do vydání konečného rozhodnutí ve věci, má obviněný z přestupku v souladu s § 36 odst. 1 a 2 správního řádu právo k věci se vyjadřovat, navrhopvat a předkládat správním orgánům důkazy ve svůj prospěch. Správní orgány sice nejsou ve smyslu § 52 správního řádu takovými návrhy vázány a provedou důkazy, které jsou potřebné pro zjištění stavu věci. Ovšem neprovedou-li některé z důkazů, které jim předloží či označí obviněný z přestupku, je jejich povinností v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu v odůvodnění svého rozhodnutí uvést, jak se s těmito návrhy vypořádaly. Stejně tak z citovaného ustanovení plyne povinnost správních orgánů řádně se vypořádat s argumentací obviněného z přestupku, u odvolacího orgánu povinnost vypořádat se s veškerými uplatněnými odvolacími námitkami. Z konstantní judikatury správních soudů plyne, že rozhodnutí správního orgánu je nepřezkoumatelné, jestliže se správní orgán nevypořádal s některými z námitek a důkazních návrhů účastníka správního řízení, resp. rozhodnutí odvolacího orgánu je nepřezkoumatelné, pomine-li odvolací orgán některé z odvolacích námitek.
12. Jádrem sporu v dané věci bylo, zda se žalovaný řádně zabýval odvolacími důvody a důkazními návrhy uplatněnými v elektronickém podání žalobce ze dne 3. 5. 2018 za situace, kdy žalovanému nebylo správním orgánem I. stupně toto podání předloženo. Shodnou otázkou se zabývaly žalobcem označené rozsudky Nejvyššího správního soudu ze

dne 7. 11. 2017, č. j. 8 As 162/2017-34 (rozsudky NSS publikované na www.nssoud.cz) a Krajského soudu v Brně ze dne 20. 2. 2018, č. j. 22 A 20/2016-50. Z uvedených rozsudků vyplývá, že žalovaný jako odvolací orgán byl povinen přihlédnout k doplnění odvolání, přestože bylo podáno po lhůtě, v takovém případě je třeba na něj pohlížet jako na vyjádření ve věci, a bylo povinností odvolacího orgánu vypořádat se s uplatněnou argumentací obviněného z přestupku, včetně důkazních návrhů. Nemůže jít k tíži obviněného z přestupku, že v době vydání rozhodnutí neměl odvolací orgán takové vyjádření k dispozici.

13. Soud předně musí korigovat skutečnosti uváděné žalovaným v písemném vyjádření k žalobě. Žalovaný vydal napadené rozhodnutí až dne 4. 5. 2018. V souladu s § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu je totiž dnem vydání rozhodnutí okamžik předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19 správního řádu, přičemž tato skutečnost se vyznačí na rozhodnutí slovy: „Vypraveno dne:“. Datum písemného vyhotovení rozhodnutí je z pohledu vydání rozhodnutí nepodstatné (ostatně řada správních orgánů již svá rozhodnutí označuje pouze datem, kdy je rozhodnutí vypraveno, tj. vydáno ve smyslu shora citovaného ustanovení). Rozhodnutí žalovaného tedy bylo vydáno dne 4. 5. 2018, kdy bylo vypraveno k doručení do datové schránky zmocněnce žalobce.
14. Dále soud konstatuje, že žalobce podal elektronické podání označené jako „doplnění odvolání“ na elektronickou podatelnu správního orgánu I. stupně dne 3. 5. 2018 v 14:30:27 hodin, tohoto okamžiku bylo dle průvodky elektronické podání doručeno. Okamžik doručení elektronického podání na elektronickou podatelnu správního orgánu musí být v souladu s § 3 odst. 1 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, zaznamenán. Na rozdíl od žalovaného má soud za to, že čas, kdy došlo ke stažení obsahu elektronického podání a následnému zpracování elektronického podání včetně ověření uznávaného elektronického podpisu zmocněnce dle § 4 odst. 4, 5 a 6 uvedeného prováděcího předpisu, není pro určení okamžiku doručení elektronického podání na elektronickou podatelnu rozhodný. K shodným závěrům dospěl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 Afs 28/2010-79, publ. ve Sb. NSS č. 2131/2010, ve vztahu k okamžiku doručení podání prostřednictvím datové schránky orgánu veřejné moci, když konstatoval, že rozhodným je zásadně okamžik dodání datové zprávy do datové schránky orgánu veřejné moci, nikoli okamžik, kdy se orgán s obsahem podání seznámí po přihlášení do datové schránky. Obdobně je tedy rozhodným okamžik, kdy bylo elektronické podání dodáno na elektronickou podatelnu orgánu veřejné moci, tento okamžik je okamžikem jeho doručení.
15. Je pravdou, že elektronické podání označené jako „doplnění odvolání“ žalobce prostřednictvím svého zmocněnce učinil po marném uplynutí lhůty stanovené k doplnění náležitostí odvolání. Toto podání tedy již nebylo doplněním odvolání, nicméně bylo nepochybně vyjádřením ve věci, nadto obsahujícím rozsáhlou právní argumentaci a důkazní návrhy. Podání bylo jednoznačně učiněno před vydáním rozhodnutí o odvolání, bylo tedy povinností žalovaného, aby se vypořádal se všemi skutečnostmi ve vyjádření uvedenými, včetně důkazních návrhů. Žalobce totiž realizoval svá procesní práva, jež mu svědčí v průběhu celého řízení o přestupku (viz shora), koncentrace řízení se v přestupkových věcech neuplatní.
16. Soud dále uvádí, že správní řád neukládá správnímu orgánu I. stupně povinnost informovat žalobce o postoupení odvolání, včetně spisového materiálu odvolacímu orgánu. Žalobce

tedy nebyl informován o postoupení odvolání, včetně jeho stručného doplnění ze dne 10. 4. 2018 žalovanému. Elektronické podání označené jako „doplnění odvolání“ žalobce prostřednictvím zmocněnce logicky podal, byť lhůta k doplnění odvolání uplynula, správnímu orgánu I. stupně. Soud se pak plně ztotožňuje s argumentací uvedenou Krajským soudem v Brně ve shora označeném rozsudku, tedy že: *„Po správním orgánu I. stupně zajisté nelze (s přihlédnutím k pracovní vytíženosti, nutným organizačně-technickým úkonům a povinnosti řádně se zabývat podáním účastníka řízení) požadovat, aby veškerá podání žalobce automaticky přeposílal žalovanému v rádech hodin. Je-li však takové podání označeno jako doplnění odvolání či se jedná o vyjádření ve věci, přičemž v době podání není správnímu orgánu I. stupně známo, že bylo o odvolání rozhodnuto, je nutná jistá ostražitost. Lze si tak představit v podstatě bezprostřední a účinné řešení, a to například telefonické upozornění žalovaného na skutečnost, že správní orgán I. stupně obdržel podání s tím, že jej postoupí bez zbytečného odkladu žalovanému. Objektivně vzato se podání žalobce označené jako doplnění odvolání, avšak posuzované jako vyjádření ve věci, dostalo do dispozice správních orgánů již dne 22.01.2016, přičemž napadené rozhodnutí žalovaný vydal až dne 26.01.2016. I kdyby soud přihlédl k tomu, že správní orgán I. stupně se reálně k písemnosti s ohledem na její pozdní páteční podání a následujícím dvěma nepracovním dnům dostal až dne 25.01.2016, přesto bylo vyjádření ve věci žalobce doručeno do dispozice správních orgánů před datem vydání napadeného rozhodnutí. Kvalita pružnosti a rigidity komunikačního mechanismu mezi správním orgánem I. stupně a žalovaným však nemůže jít k tíži žalobce.“*

17. I v posuzované věci bylo obsáhlé vyjádření žalobce, jímž konkrétně brojil proti nezákonnosti prvostupňového rozhodnutí a navrhoval v něm provést důkazy, v dispozici správních orgánů před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí. Skutečnost, že toto podání těsně předcházelo vydání rozhodnutí žalovaného (dalo by se říci „míjelo“) a správní orgán I. stupně, který nebyl k projednání podání příslušný, jej nestačil postoupit žalovanému, však nemůže jít k tíži žalobce. Podání přitom mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Podání označené jako „doplnění odvolání“, které mělo být posouzeno jako vyjádření obviněného z přestupku ve věci, obsahuje rozsáhlou skutkovou i právní argumentaci k neplatnému a nezákonnému měření rychlosti vozidla, včetně oprávnění městské policie provést v daném úseku měření rychlosti, a rovněž důkazní návrhy návodem k měření a znaleckým posudkem. Jednalo se tedy o nové důvody a nové důkazní návrhy, jež zpochybňovaly zákonnost řízení před správním orgánem I. stupně. Bylo proto povinností žalovaného v souladu s § 68 odst. 3 správního orgánu se s uplatněnými námitkami a důkazními návrhy vypořádat. Žalovaný sice vzhledem k okamžiku doručení elektronického podání a postupu správního orgánu I. stupně, který jej neprodleně o podání nezpravitl, neměl v době svého rozhodování k dispozici žalobcem podané vyjádření ve věci, avšak tuto vadu nelze klást k tíži žalobci, jak již bylo řečeno shora. Jak konstatoval Krajský soud v Brně: *„Situace, kdy je správnímu orgánu I. stupně doručeno podání označené jako doplnění odvolání, byť se s ohledem na uplynutí lhůty k doplnění odvolání považuje za vyjádření ve věci, avšak obsahuje obsáhlou argumentaci, je specifická a vyžaduje od správního orgánu I. stupně rychlé jednání, aby se zabránilo podobným situacím, která nastala v nyní řešeném případě.“*

V. Závěr a náklady řízení

18. Soud tedy dospěl k závěru, že žalovaný zatížil své rozhodnutí procesními vadami ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a), c) s. ř. s., když se s doplněnými námitkami a novými důkazními návrhy žalobce nevypořádal. Soud proto jeho rozhodnutí zrušil postupem podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s., a to bez jednání podle § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
19. V dalším řízení je žalovaný dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vysloveným názorem soudu vázán a bude jeho povinností řádně se zabývat argumenty žalobce a jeho důkazními návrhy uplatněnými v elektronickém podání ze dne 3. 5. 2018.
20. Soud se nemohl zabývat posouzením dalších žalobních bodů, neboť ani žalovaný tyto skutkové a právní otázky ve svém rozhodnutí z pohledu odvolacích výtek vůbec neposuzoval, prvostupňové rozhodnutí totiž přezkoumával pouze na podkladě odvolání a jeho doplnění ze dne 10. 4. 2018, která konkrétní odvolací námitky neobsahovala. Úkolem soudu pak není nahrazovat činnost odvolacího orgánu, bude nejprve na žalovaném, aby se vznesenými výhradami a důkazními návrhy zabýval, a teprve jeho přezkoumatelné rozhodnutí může být předmětem řízení před soudem.
21. Soud poznamenává, že nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů žalobce a jeho právního zástupce a požadavek na anonymizaci rozhodnutí ve věci není na místě v rozsudku vypořádávat, neboť se nejedná o žalobní body. Soud na okraj konstatuje, že publikace rozhodnutí na webových stránkách Nejvyššího správního soudu není v kompetenci krajského soudu.
22. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. V souzeném případě byl žalobce úspěšný, proto mu soud proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč a odměnou právního zástupce za 2 úkony právní služby ve výši 6 200 Kč [2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 paušály po 300 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu), celkem tedy 9 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 1. duben 2019

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně